

בש"פ 6872/15 - עמנואל סוליימנוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 6872/15

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקש:

עמנואל סוליימנוב

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בלוד בתיק עמ"ת 51669-08-15 שניתנה ביום
16.9.2015 על ידי כבוד השופטת נ' אהד

בשם המבקש:

עו"ד אורי בן-נתן

החלטה

בקשה למתן רשות ערר "בגלגול שלישי" על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' אהד) מיום 16.9.2015, בגדרה נדחה ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ד' קלייטמן) מיום 27.8.2015, אשר הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המחזיק ארבעה אישומים שעיקרם עבירות רכוש: התפרצות לדירת מגורים, היזק לרכוש במזיד, גניבה והחזקת נכס החשוד כגנוב. בשניים מתוך ארבעת המקרים - ביצע המבקש את העבירות, לכאורה, תוך הפרת תנאי שחרורו למעצר בית. במסגרת הדיון בבקשה להורות על מעצרו של המבקש, הורה בית משפט השלום על קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. בתסקיר נאמר כי המבקש אינו משתף פעולה עם גורמי סמכות וטיפול, וכי חלופת המעצר המוצעת איננה נותנת מענה הולם לרמת הסיכון במצבו של המבקש. בהחלטתו מיום 27.8.2015, קבע בית משפט השלום כי "הדרך היחידה לאיין את מסוכנותו של המשיב [המבקש] היא בטיפול", והמסגרת המוסדית שהוצעה על-ידי המבקש - אם כקהילה טיפולית ואם כחלופת מעצר - איננה הולמת את מצבו. בנסיבות אלה הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו, ובית המשפט המחוזי דחה את הערר שהוגש על החלטה זו מאחר שלא נמצא כי נפל בה פגם או טעות כלשהי.

2. בבקשה שלפניי נטען כי עניינו של המבקש מעורר שאלה רחבה בדבר האפשרות להורות על חלופת מעצר במסגרת מוסד גמילה פרטי, לא לצורך גמילה אלא כחלופת מעצר לשמה. עוד צוין בבקשה כי למבקש מיוחסות עבירות רכוש בלבד ועברו הפלילי נקי, למעט הרשעה בודדת לפני כ-8 שנים. בנוסף נטען כי מעצר הבית שהופר על-ידי המבקש היה מכוח החלטה של קצין משטרה ויש להבחין בין מעצר בית מעין זה לבין מעצר בית בפיקוח מכוח החלטת בית משפט.

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובצירופותיה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, בהיעדר עילה ליתן למבקש רשות לערור "בגלגול שלישי" (בש"פ 6708/15 תאמר ימאני נ' מדינת ישראל (13.10.2015); בש"פ 32/15 פלוני נ' מדינת ישראל (15.1.2015)). חרף טענתו של המבקש, לא מתעוררת בעניינו שאלה משפטית או ציבורית רחבה שכן החלטותיהן של הערכאות הקודמות נעוצות בנסיבות המקרה הפרטני, נוכח מצבו של המבקש, ואין מבטאות קביעה עקרונית אשר מצריכה דיון "בגלגול שלישי". כמו כן, בעניינו של המבקש מתקיימים מספר שיקולים אשר מקשים על האפשרות לשחררו לחלופת מעצר, ובראשם הצורך במסגרת טיפולית על מנת להפיג את מסוכנותו של המבקש לציבור, בעוד שהמבקש איננו מגלה מוטיבציה והתאמה להשתלבות בטיפול. בנוסף לשיקולים שפורטו לעיל ולהמלצתו השלילית של שירות המבחן, יצוין כי בבקשה להורות על מעצרו של המבקש נמנו 6 הליכים פליליים נוספים אשר מתנהלים נגדו, לרבות כתבי אישום המייחסים לו עבירות אלימות.

4. בנסיבות אלה אין מקום ליתן למבקש רשות לערור, ולפיכך הבקשה נדחית. מובן כי אין בהחלטה זו כדי לגרוע מהאפשרות העומדת בפני המבקש, בהתקיים התנאים המתאימים, לפנות לבית משפט השלום במסגרת בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר.

ניתנה היום, ו' בחשוון התשע"ו (19.10.2015).

ש ו פ ט